

מסורת הש"ם

ה א מ"י כ"מ מס' מ-
חוגן ומוקן סל"ט
ט"ע קומ"ר ס"ס ספק
ספ"ר (ספ"ר י' ז')
ו ב ג מ"י ס"ס מה'ב
תניית סל' ד סגנ
ס"ז מ"מ ס"ג פ"ז צ"ע
ס"ז קי' תק'ק סע"ג ג
כ"כ להלפק בספק פ"ס
ו ה: ו'תלה' ס' ס' מ'ן
[ג]:
ז ד מ"י ס' ס' סל"ט
ט"ע ס' ס' קע"ד:

גורה אור השלם

ר' י

תקנים ב': ממל' ר' מ' דל' פריך תל'ן
° דגנמי קו' נגיד קדיין טהויל דכ'ר ליטויל
עלן סקללה וטטע צפכל' קמ' דצטט
כני' שאגער עד ווועס' (קוניגס ៩ז טו':)
וועסאי' ליכט'ן' ליכט'ן' (קוניגס ៩ז טמ':)
הרבנן זיין' לברניר' תל'ן הי' נ'

ועשיהם נסס הַנְּגָנָה וְמִנְגָּנָה
כ"ג טימה קענָה קרייש מִנְגָּנָה ט
ט (ט ט) דלמָל נוטל מִנְגָּנָה צל
עין כ"ג סתו לְדֹאך וְצֵל מִלְתָּלָה ט' :

השתא בהמתן של ציון. סמל נסיך
גדי מילדי דוד כלכלי מון סמי
וכלכלי גם פוליטי גדי לי יוסי
קן וגדי יהודס נן גנייה.

נזהותה כי היבן וליקבלו מניה
אנא לא שמעיא לי הא דרבכה בר
מתיה מסברא א"ר אבוחו לעולם
אימה תיריה בתוך ביתו שהרי
אטיל אימה תיריה בתוך ביתו
בר גדור ומנו ר' חנינא בן גמליאל
בד⁽⁶⁾ השטא בהמתן של צדיקים
כבייא תקללה על דם צדיקים עזמנ
בקשו להאכילו דבר גדור ומאי
החי שלח לה מר עוקבא לר'
דרם העומדים עלי ובידי למסרים
ו שרטט וכותב ליה יאמרתי
מי מהתו בא לשוני אשמה לפיה
רשע לנגידו אעפ' שרשע
ה לפי מהפם שלח ליה קא
נא ולא מצינא דאייקום בהו שלח
ה' והתחול לו דום לה' והוא
ליט' חללים השם והערב עליהם
ן כלין מאיליהן הדבר יצא מפי
לונבא בקורס שלחו ליה למור
א מנא אין דאסיר שרטט וכותב
שמחה ישראל אל גיל בעמיהם
מהכא⁴ בשיר לא ישתו יין מיר
אי מההוא ה"א ה"מ זמור
פומא שרי קמ"ל אל' רב הונא
אשי מאיד כתביב⁵ קניתה ודימונה
מתוועת ארץ ישראל קחשיב
א לא ידענא דמותו בא"י קא
רב נביה מארגניא אמר בה

שוכן עדי עד עושה לו דין אל' יי' אל' אוי הוה רב גביהא מב' מבי חזואה אמר בה הבי כל' שוכן בסנה עושה לו דין אל' אל' מדרבן^ט דתנן יבפ' לומס האירום אדרחיכי קם רב הונא אמר ה' אלהים הספר המיצנפת והגבוה השפיל וכו' מה עניין שמיצנפת בראש כ'ג' עטרה ג' נסתלקה עטרה מראש כל' ווי' יתבי אל' האלים מדרבן שכחיה למך בר רב אש דהוה ספר המיצנפת והרמ העטרה אל' את לא זאת דרש ר' עירוא שמייה הרב אמי בשעה שאמר רהה אמרו מלacci השרת לפני וו לפניך בסיני נעשה לנשמע את הגבוח והגביהו את השפיל אל' משמייה הרב אמי זומינן כה אמר ה' אם שלמים וכן מזונתוין מזומצמין יעשה מהן תנא דבי ר' ישמעאל כל הגוינו ההنم משל לשתי רוחיות שהוו עברה ושאינה גוזה לא עברה

ענותך
שיטמה גדולה קרויה מגבעת חלון צל
זקנפת נצל קדיין צפלק לשלוחנה כי
פי עלהן חוקה חלון לממנים" כלהפלט

וְקֹלָה. סְתִלְמָה סֶלָה
רַבְּרוֹבָה תְּלִיבָה
לְבָבָה וְלִבָּה

שיש לו קנהה על חבריו ודומם
צקלג' ומדמנה ונסנה הכה נ...
א' זהה אמר בה טעם ר' באח
ציקת ליגמא על חבריו ודומם
לרב הונא כללא מנא לן דאסט
ננים גרו על עטרות חתנים וע...
ל' רב חסדא קרא כתיב' כה
דרה זאת לא זאת השפה הנב...
ל' עטרה אלא לומר לך בז'ו
אדם נסתלקה מצנפת מראש
י' אתה רב הונא אשכחנו ד...
שםך וחסידאן מלך רבינא א'
לברתיה אל' לא סבר לה מר ו...
ג' בגברי אבל בנשי לא מא...
משמיה דרבAMI ווימני אל'
וראל הסר המצנפת והרמ הע...
ש"ע זאת לחן לישראל שהק...
א' וא' זאת לחן לישראל שהפל...
ם' בהיכל דרש רב עירא זימני
ашמיה דרבAMI מא' דכתיב
גנו ו עבר וגנו' אם רואה אדם
כשהן מרביבין מא' וכן גנו ו עבר
שה מהן צדקה ניצל מדינה של
ם' אחת גנו ו אחת אינה גנו גנו

בָּמְתַן אֶל קָדֵם א: ו. בָּמְתַן
מִסְתָּר חֲנִכָּה ב: י' בָּמְתַן
וְצִדְקוֹ מִתְּחַת ב: ט' בָּמְתַן
לְמַמְפָךְ כָּה ב: ט' בָּמְתַן
סִיס חֲלוֹק ש ב: ט' בָּמְתַן
כְּרוּל צְנוּתִין ב: ט' בָּמְתַן
לְסָרִיגָּה: ז: ט' בָּמְתַן
הַמְּמַתְּהָות: ז: ט' בָּמְתַן
דָּמְנָה. כְּנוּ: ז: ט' בָּמְתַן
קָנָה. כְּעֵם
קָנָה סָוִת ז: ט' בָּמְתַן
רָבוֹ וְעַל רַיִם ז: ט' בָּמְתַן
(מַלְיכָס ה' יט) ז: ט' בָּמְתַן
(גַּמְלָדָה כָּה): ז: ט' בָּמְתַן
מִמְנוּ וַיּוֹלֶךְ ז: ט' בָּמְתַן
רוֹלָגָן בָּרִי ז: ט' בָּמְתַן

ש"ם

ב' יי' מהחוא הוה
ה' מומנא ה' ומרא דמן
ו' גונגה ד' וו ע' ז' מילל': שפְּשִׁיטָה ל' ז' ומליל:

שנ

ניאייל [ניאייל]. תצריב
חומר (ציור שחזור
אמצעות חומר כימי
הברואם את הבלתי

۱۰۷

מוספֶת תומפּוֹת

הדיםות, מ"מ.

אל אמר אף של ורד ושל הדס אסור אבל עושה

ממחתי. למ"ג, טו. כדכתיב גבי אהרן יזמנת בד יגנוך', ינותה המנצח'. מוק' סל"ה, טו. של מה'ג ושל מוק' סל"ה, יט. בידן שמנצפת. מוק' סל"ה, טו.

מרין גבי עטרות חתנים לא שנו אלא של מלך וגפרית אבל של ורד ושל הדס מותר וש